

Geschillenkamer

Beslissing 70/2021 van 7 juni 2021

Dossiernummer : DOS-2020-00624

Betreft : Uitoefening van het recht van bezwaar en kennisgevingsplicht aan de ontvangers

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, alleenzetelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: Mevrouw X, hierna “de klager”;

De verwerkingsverantwoordelijke: Y NV, hierna “de verwerkingsverantwoordelijke”

I. Feiten en procedure

1. Op 6 februari 2020 diende de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verwerkingsverantwoordelijke.
2. Het voorwerp van de klacht betreft de uitoefening door de klager van diens recht van bezwaar naar aanleiding van de ontvangst van ongewenste reclame ten gevolge van de verkoop door de verwerkingsverantwoordelijke van de gegevens van de klager aan derden. De verwerkingsverantwoordelijke heeft gevolg gegeven aan het bezwaar, maar informeerde de klager dat deze mogelijks nog gedurende drie maanden reclame zou ontvangen van bedrijven omdat de adressen vaak enkele weken of maanden voor de start van de commerciële actie worden geselecteerd. De klager meent hieruit te begrijpen dat zijn gegevens die worden verwerkt door de bedrijven aan wie de verwerkingsverantwoordelijke deze verkocht met het oog op direct marketing, niet kunnen worden verwijderd. De klager stelt ook dat de verkoop van adresgegevens een inbreuk uitmaakt op de AVG.
3. Op 17 februari 2020 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.

II. Motivering

4. Voor wat betreft de bewering van de klager dat de verkoop van adresbestanden voor direct marketing doeleinden verboden zou zijn, wijst de Geschillenkamer erop dat niet de toestemming, maar wel het gerechtvaardigd belang van de verwerkingsverantwoordelijke als rechtsgrond¹ geldt om de adresgegevens van de klager te verwerken en dus ook te verkopen voor direct marketing doeleinden. Overweging 47 AVG bepaalt immers uitdrukkelijk dat de verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van direct marketing kan worden beschouwd als uitgevoerd met het oog op een gerechtvaardigd belang (artikel 6.1 f) AVG). Dit betekent dus dat de verwerkingsverantwoordelijke niet voorafgaand aan de verwerking voor direct marketing de toestemming van de betrokkene (artikel 6.1 a) AVG) dient te vragen.
5. Daartegenover staat wel dat de verwerkingsverantwoordelijke gevolg dient te geven aan het bezwaar dat door de betrokkene te allen tijde kan worden gemaakt tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens, zonder dat de betrokkene daartoe enige motivering dient te

¹ 1.De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
[...]

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

geven (artikel 21.2 AVG en artikel 21.3 AVG)². De verwerkingsverantwoordelijke heeft binnen de termijn van een maand na ontvangst van het verzoek van de klager (artikel 12.3 AVG) om geen direct marketing berichten meer te ontvangen, daaraan gevolg gegeven door de bevestiging van de verwijdering van de persoonsgegevens van de klager uit zijn eigen bestand, alsook door iedere ontvanger aan wie de persoonsgegevens van de klager werden verstrekt te informeren over deze gegevenswissing, zodat de klager ook van die ontvangers geen direct marketing berichten meer zal ontvangen (artikel 19 AVG)³, weliswaar met inachtnaam van een kort tijdsbestek dat die bedrijven toelaat hun handelswijze in overeenstemming te brengen met het verzoek van de klager om geen reclame meer te ontvangen.

6. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, §1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, §1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
7. De Geschillenkamer dient in het geval van een sepot trapsgewijs te onderzoeken en motiveren:
 - of er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling, waarna een technisch sepot volgt;
 - of een succesvolle veroordeling technisch haalbaar zou zijn maar op gronden, aan het algemeen belang ontleend, een (verdere) vervolging onwenselijk is, waarna een beleidssepot volgt.⁴
8. In het geval op meer dan één grond wordt geseponneerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld.
9. In het voorliggend geval gaat de Geschillenkamer over tot een technisch sepot op één enkele grond, namelijk omdat de Geschillenkamer besluit dat de verwerkingsverantwoordelijke geen inbreuk heeft begaan op artikel 6.1 AVG. Bovendien heeft de verwerkingsverantwoordelijke binnen de wettelijke termijn van een maand passend gevolg gegeven aan het verzoek van de klager waardoor zijn e-mailadres niet langer wordt gebruikt voor direct marketing doeleinden, zodat ook geen inbreuk werd gepleegd op artikel 12.3 AVG en artikel 21.2 en 21.3 AVG. Bovendien heeft de verwerkingsverantwoordelijke het nodige gedaan opdat de klager vanwege andere bedrijven die zijn gegevens hebben ontvangen, niet langer ongewenste reclame zal ontvangen, zodat er ook geen sprake is van enige inbreuk op artikel 19 AVG.

² Zie in dat verband ook overweging 70 AVG: *Wanneer persoonsgegevens worden verwerkt ten behoeve van direct marketing dient de betrokkene, ongeacht of het een aanvankelijke dan wel een verdere verwerking betreft, het recht te hebben te allen tijde en kosteloos bezwaar te maken tegen deze verwerking, ook in het geval van profilering voor zover deze betrekking heeft op de direct marketing. Dat recht moet uitdrukkelijk, op duidelijke wijze en gescheiden van overige informatie, onder de aandacht van de betrokkene worden gebracht.*

³ Zie in dezelfde zin Beslissing 32/2021 van 03 maart 2021

⁴ Cfr. Arrest Hof van Beroep Brussel (Marktenhof), 2 september 2020, nr. 2020/5460, 18.

III. Publicatie van de beslissing

10. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om op grond van art. 95, §1, 3° van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit, voorliggende klacht te seponeren.

Tegen deze beslissing kan op grond van art. 108, §1 WOG, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(Get.)Hielke Hijmans

Voorzitter van de Geschillenkamer